

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 60:

Forslag til folketingsbeslutning om økonomisk støtte til nedsættelse af arbejdstiden.

Af Jette Gottlieb (EL) og Frank Aaen (EL).
(Fremsat 24/11 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Beslutningsforslaget om økonomisk støtte til nedsættelse af arbejdstiden tyder på, at de seneste 5-6 års udvikling på arbejdsmarkedet er gået sporløst hen over forslagsstillerne.

En gennemførelse af forslaget vil i den nuværende konjunktursituation være direkte skadelig for dansk økonomi og for situationen på arbejdsmarkedet. Situationen på arbejdsmarkedet er den, at ledighedsprocenten nu er nede på 6, hvilket er mere end en halvering på bare 5 år. For store grupper af faglærte og højereuddannede og i visse områder af landet er der reelt tale om fuld beskæftigelse.

Meldinger om mangel på arbejdskraft og flaskhedsproblemer bliver stadig hyppigere; der er stor risiko for, at mangelen på arbejdskraft kan bremse den økonomiske vækst og bidrage til et løn- og inflationspres, som kan skade den økonomiske udvikling. Udviklingen risikerer at forstærkes i de kommende år, fordi befolkningsudviklingen medfører, at der bliver færre unge og flere ældre.

Regeringens politik tager derfor udgangspunkt i, at der er behov for at forøge udbudet af arbejdskraft. De sidste års arbejdsmarkedspolitiske initiativer har alle haft som en rød tråd at bidrage til at forøge arbejdsudbudet, herunder det effektive arbejdsudbud. Det gælder f.eks. stoppet for tilgang til overgangsydelsesordningen; det gælder de seniorpolitiske initiativer; det gælder ændringerne i orlovsordningerne, og det gælder stramninger i rådighedsregler.

Regeringen vil fortsætte denne linje i de kommende år. Et tilstrækkeligt arbejdsudbud er en nødvendig forudsætning for økonomisk vækst, der igen er en forudsætning for den videreudvikling af velfærdssamfundet, som er central i regeringens politik.

Beslutningsforslaget om økonomisk støtte til nedsat arbejdstid går stik imod de målsætning-

ger, som jeg her har skitseret. En gennemførelse af forslaget vil medføre stigende mangel på arbejdskraft, forøget lønpres og inflation, forøgede udgifter og en lavere økonomisk vækst, og det vil på sigt øge arbejdsløsheden og vanskeliggøre udbygningen af velfærdssamfundet.

Hertil kommer, at forslaget formentlig ville medføre meget store offentlige udgifter til personer, der under alle omstændigheder ville være gået ned i tid. I løbet af en årrække ville arbejdsmarkedet have indrettet sig på støttmuligheden, så det ville blive normalt at modtage offentlig støtte i forbindelse med ansættelse på deltid. Forslaget ville blive meget dyrt for det offentlige og i øvrigt have store skadevirkninger på arbejdsmarkedet.

Forslagsstillerne nævner i bemærkningerne til forslaget, at det også er hensigten at give inspiration til de kommende overenskomstforhandlinger. Det synes jeg er en meget dårlig idé. Det er aldrig hensigtsmæssigt, at Folketinget blander sig i de frie forhandlinger på arbejdsmarkedet. Arbejdstidsspørgsmålet bliver, som alle ved, et af de centrale spørgsmål i forårets forhandlinger, og det vil være meget uheldigt, hvis Folketinget på dette tidspunkt udsendte signaler, der kunne opfattes som indblanding. Det ville uden tvivl gøre forhandlingerne endnu sværere og vanskeligere, end de er i forvejen.

Jeg synes altså kort fortalt, at det er en rigtig dårlig idé, et rigtig dårligt beslutningsforslag, som der her er fremsat, og jeg vil opfordre Folketinget til at afvise forslaget.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil godt lige benytte lejligheden til at takke ministeren, ikke for støtten til forslaget – den kunne være på et meget lille sted – men fordi ministeren så klart gør rede for, at det her er en ideologisk debat.

Nok er det her forslag en genfremsættelse, men det rammer jo et tidspunkt, hvor rapporten fra regeringen om arbejde og service i 1999 præcis viser, hvad regeringens ideologiske hensigter er, nemlig at danskerne skal arbejde mere.

Her lægger vi altså op til en ideologisk diskussion af, at der altså er andre måder at løse de problemer på, som vi står over for. Derfor lægger jeg også op til, at det, vi her taler om, er en meget ideologisk debat og ikke en teknisk debat om, hvordan vi skal stille forslagene